

Engangstilskud (beregningsgrundlag: 2 pct. af udmålingsgrundlaget inden for EU's medfinansieringsloft)

Økonomiske konsekvenser for staten – dynamisk model.

Mill. kr.	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Engangstilskud etablering	33,1	33,3	33,4	33,6	33,8	33,1	33,6	33,2	32,8	32,3
EU-refusion	16,6	16,6	16,7	16,8	16,9	16,5	16,8	16,6	16,4	16,2
Udgift i alt	16,5	16,7	16,7	16,8	16,9	16,6	16,8	16,6	16,4	16,1

Det kan oplyses, at garantiindfrielse/ statskassens tab i perioden 1990-2002 i gennemsnit årligt har udgjort 1,1 pct. af garantimassen primo året. I perioden 1995-2002 har gennemsnittet været på 0,5 pct. af garantimassen primo året.

Udgifterne til et engangstilskud er størst i periodens start, hvorefter de langsomt aftrappes p.g.a. den indregnede effekt fra strukturudviklingen.

Som det ses vil den foreslåede garantiordning medføre, at udgifterne til garantiindfrielse stiger fra et relativt lavt niveau i de første år til et ligevægtsniveau på det lange sigt. Hvornår ligevægtsniveauet nås afhænger af hastigheden af strukturudviklingen og af omfanget af ekstraordinære indfrielse, herunder i forbindelse med salg af YJ-ejendomme.

En evt. ændring af lånetypen fra kontantlån til rentetilpasningslån med tilpasning efter 1 eller 2 år skønnes alt andet lige ikke at ændre billedet skitseret ovenfor.

Evt. stigninger i garantimassen som følge af kursstigninger i forbindelse med et rentefald for de respektive inkonverterbare obligationer vurderes ikke at medføre større udgifter til garantiindfrielse, da kurseffekten alt andet lige på disse kortløbende papirer skønnes mere end opvejet af den noget lavere gennemsnitlige rente på YJ-lånene.

Modsat vil et scenario med en væsentlig stigning i den korte rente i en periode alt andet lige kunne bidrage negativt til den samlede økonomiske udvikling herunder medføre en stigende indfrielsesrisiko. Samlet set skønnes disse negative sider af lånetypen dog ikke at opveje de positive i relation til statskassens samlede tabsrisiko.

6.3.2. De erhvervsøkonomiske konsekvenser

Resultatet af beregningerne vedrørende de erhvervsøkonomiske konsekvenser er angivet i tabellerne 6.3.2.1–6.3.2.5. Afgørende forskel i forhold til 2000-ordningen er dels afskaffelsen af ydelsestilskuddet, og dels at der ydes væsentlig større lån både ved at øge udmålingsprocentsatsen til 20 samt ved at hæve udmålingsloftet fra 7 mill. kr. til 14,5 mill. kr.

Beregningerne er foretaget på baggrund af 5 forskellige ejendomsværdier henholdsvis 3,0 mill. kr., 5,0 mill. kr., 7,0 mill. kr., 10,0 mill. kr. og 15,0 mill. kr. Ved den sidstnævnte ejendomsværdi opnås ifølge modellen til en ny YJ-ordning den maksimale lånestørrelse på 2,9 mill. kr.

YJ-lånene i beregningseksemplerne er alle forudsat hjemtaget til kurs 100 med afvikling over 20 år med kvartårlige terminer og med en kontantlånsrente på 1,25 pct. pr. termin svarende til en effektiv rentesats på ca. 5 pct. Administrationsbidraget er sat til 0,6 pct. af den til enhver tid værende restgæld. For YJ-lån under 2000-ordningen er administrationsbidraget sat til det p.t. gældende niveau på 0,38 pct. af obligationshovedstolen.

I beregningen indgår ikke indbetaling af indskud. Endvidere er der anvendt den samme effektive rentesats som ved beregningerne af de statsfinansielle konsekvenser.

Som alternativ rente er anvendt henholdsvis 8,5 pct. og 10 pct. p.a. Hvorvidt den alternative markedsfinansieringsrente er 8,5 pct., 10 pct. eller en anden værdi er meget individuelt og i høj grad sammenhængende med den enkeltes opførelse af det samlede finansieringsbehov og egenkapitalgrundlaget m.m. (kreditværdighedsbedømmelsen). Det bemærkes, at YJ-lånet typisk prioritetsmæssigt placeres efter maksimal realkredit- og pengeinstitutfinansiering, men inden for 95 pct. af institut-